

ת"פ 24067/07 - מדינת ישראל נגד עזרא רווה מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-07-24067 מדינת ישראל נ' מזרחי
בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ הגב' אביקלש אלמה, מתמחה מפרקליות מחוץ ירושלים
(פלילי)

המאשימה

נגד

عزרא רווה מזרחי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ספא נעמנה ועו"ד ריטה טהורி מטעם הסנגוריה
הציבורית

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הדברים אצין, כי מכוח סעיפים 182 סיפא ו-181 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, החלッתי לזכות את הנאשם מעבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות חמירות, לפי סעיפים 274(1)(2) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (**חוק העונשין**), משתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות חמירות, לפי סעיף 274(1)(2) לחוק העונשין, מעבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ומעבירת ואויומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. תחת זאת מצאתי להרשיעו בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר, לפי סעיפים 273 ו-25 לחוק העונשין, בשתי עבירות של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, ובUberה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, הכל כפי שיפורט להלן.

כתב האישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, המיחס לו ביצוע עבירות של **ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות חמירות**, שתי עבירות של **תקיפת שוטר בנסיבות חמירות, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וUberה איומיים**.

על פי עבודות כתב האישום, ביום 22.7.2016, בסמוך לשעה 10:40, הגיעו השוטר דורון ברוך (**דורון**) והמתנדב אלחנן אברהם (**אלחנן**), למקום מגוריו של הנאשם, זאת בשל קריאה שהתקבלה בגין צעקות ואויומים שנשמעו במקום. בשלב

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

זה, יצא הנאשם מהקרואן בו מתגורר וצעק לעבר דורון "תעוף מפה, אני אהרוג אותך". בתגובה, הורה דורון לנאם לעצור. הנאשם התקדם לעבר השוטרים, הרים מברג שהוא בקרבת מקום, רץ לעבר דורון תוך שהוא מניף את המברג מעל לראשו וצעק, "יא בן זונה, אני ארצח אותך, אני אדקור אותך אהרוג את המשפחה שלך, שוטר בן זונה תעוף מפה". בתגובה, שלף דורון את אקדחו וכיוון אותו לעבר הנאשם, הורה לו לזרוק את המברג מידו והודיע לו כי הוא עוצר. הנאשם לא נענה לבקשתו של דורון, ואף המשיך להתקדם לעברו כשהمبرג בידו. בשלב זה, الآخر ובת הזוג של הנאשם (**יהלום**) ניסו למנווע מה הנאשם להתקדם לכיוון השוטרים, וה הנאשם זرك את המברג מידו. בהמשך לאמר, אסף הנאשם מספר אבני גדלות אשר שימושו לתחום מדורה, והחל ליזדעתן לעבר השוטרים, תוך שהוא ממשיך לאיים עליהםם.aben אחת פגעה ברגלו של דורון, כאשר תוך כדי כך, תופסים יהלום והآخر את הנאשם ומנסים להרגיעו ולמנועו מהם להמשיך ביידוי האבניים. בשלב זה, קופץ הנאשם על דורון, חבט באמצעות ידיו לפניו של דורון, צווארו וכן באוזו הצלעות, תוך שהוא צועק לעברו "אני אהרוג אותך, אני ארצח אותך". בהמשך למთואר, הגיעו שוטרים נוספים במתරה לשיע במעצר הנאשם. הנאשם סירב לקום מהרצפה, המשיך לקלל את השוטרים, התפרק ונופף בידיו וברגלו בעודו על הרצפה. בסופו של דבר, השוטרים הרימו את הנאשם והכניסו אותו לנידית המשטרה. כתוצאה מעשיו של הנאשם, נגרמו לשוטר דורון כאבים ביד ימין ובצלעות וכן המטומה באוזו הצלעות.

מהלך הדיון

גלגולו של תיק זה החל ביום 26.2.2017 בהגשת כתב אישום במסגרת ת"פ 13638-03-17.

ביום 26.3.2018 התקיים דיון בפני סגן הנשיא (כתוארו אז) כבוד השופט כדורי, במלכו בבקשת הסגנoriaת לבטל את כתב האישום מסווג שהוגש לפני התקבל אישור שפיטה, ככל מעשה, לא הוגשה על-ידי הנאשם תלונה למבחן'ש, אך תלונותו, שהועלתה במסגרת הליך מעצר הימים ע"י سنגורי, לא הועברה על ידי המאשימה למבחן'ש.

בהחלטה מיום 21.5.2018, קיבל בית המשפט את הטענה והורה על ביטול כתב האישום עד למצוי הבירור במבחן'ש.

ביום 10.7.2018 הוגש כתב האישום הנוכחי לפני כבוד השופט כדורי. ביום 17.12.2018 התקיים דיון, במלכו בבקשת הסגנoriaת לבטל את כתב האישום, בטענה כי מח"ש לא ביררה לעומק את תלונת הנאשם, ולמעשה, לא ביצעה את המוטל עליה. בית המשפט דחה את הטענה וקבע, כי מח"ש בחנה את תלונתו של הנאשם באופן מקטוציא בחינה ראשונית ויש להסתפק בכך. הנאשם כפר כפירה כללית בעובדות כתב האישום והדין הוועבר אליו לשמיות ראיות.

ביום 11.2.2019 הגישה הסגנoriaת בקשה לעיון בחומר חקירה במסגרת בע"ח 24805-02-19 וביקשה לחושף רישום פלילי ומשטרתי של עדי התביעה - שוטרים, שלטענתה לקחו חלק באירוע נשוא כתב האישום.

ביום 5.3.2019 דחיתו הבקשה, למעט המצאת המרשם המשמעתי של ע"ת 5 - רס"ר קש��ש דאהש. ערעור על החלטה זו שהוגש על ידי המאשימה, במסגרת בע"ח 33508-03-19 התקבל על ידי בית המשפט המוחזק. בהמשך התקיימו שלושה דיונים בהם נשמעו העדים, כשבסופם הצדדים סיכמו טיעוניהם בעל פה.

תשובה הנאשם לאישום

ביום 5.2.2019 מסר הנאשם תשובה לאישום באמצעות באת כוחו. מהתשובה עלה, כי הנאשם אינו כופר בכך שנכח במקום בעת אירוע וכי היה בשיחה עם אחר, אך הבהיר כי אין על השוטר, הבהיר כי התקדם לעבר השוטר כשהוא אוחז בمبرג, והבהיר כי יודה באמנים לכיוונו. מעבר לכך טען, כי השוטר דורון שלף את נשקו לכיוונו וכי הוא שהותקף על ידי השוטרים ולא להיפך.

הראיות שהושמעו והוצגו

בתיק זה שמעתי את כל חמשת עדי ה התביעה ומצד ההגנה נשמעו הנאשם, בת זוגו ואחיו.

כאן המקום לצין, כי ביום 13.4.2021, בסיום פרשת ההגנה, ביקשה הסגנoriaת לזמן לעדות מטעמה נציגת מח"ש על מנת שתעד בعينן נסיבות סגירתו התייך במח"ש. נעתרתי לבקשתו, אך ביום 12.5.2021 הגישה המאשימה בקשה לעיון חוזר בהחלטה מהטעמים שפורטו בבקשתו.

ביום 20.5.2021 הגיבה הסגנoriaת לבקשתו והתנגדה לה מהטעמים שציינה בתגובהה. לאחר ששלמתי את טענות שני הצדדים, דחיתי את הבקשתו לעיון חוזר, וביום 25.5.2021 העידה עו"ד עדי ולנרטמן מטעם מח"ש. במסגרת הדיונים הוגש ראיות מתיק החקירה וראיות מטעם ההגנה.

תמצית טיעוני הצדדים

מחוד טענה ב"כ המאשימה, כי אשםתו של הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר וכן יש להרשיעו בכל המיוחס לו, וזאת על בסיס העדפות עדויות השוטרים על-פני גרסתו של הנאשם והעדים מטעמו.

מайдך טענה הסגנoriaת כי יש לבטל את כתוב האישום נגד הנאשם מכוח טענה של הגנה מהצדκ בשל אכיפה ברורנית או מפללה, הוואיל ולא נתבררה באופן מספק תלונת הנאשם במח"ש, ולא הועמדו לדין, שלא בצדק, השוטרים המעורבים באירוע. עוד טען לקיומה של הגנת השכירות, ولو השכירות החקלאית, שיש לקבללה, ובשל כך לזכות את הנאשם מן המיוחס לו. כמו כן נטען למחדלים שונים הנוגעים לחקירה (לרבות העובדה שהנאשם צולם על ידי שוטר בתחנה כשמנכסי מושפלים והוא נצפה כשמצבו הנפשי והקוגניטיבי ירוד, ונטען כי הדבר פגע אנושותם בכבוזו) , והסתיגיות מראיות שהובאו על-ידי המאשימה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים וקרוואתי את המוצגים, נחה דעתני כי יש להרשיע את הנאשם בנסיבות המיוחס לו, אם כי לא בעבורות המקוריות שייחסו לו, אלא בעבורות שנוצרות מן המעשים, ומקבלתי את טענת השכירות החקלאית שהעלתה הסגנoriaת, כפי שיפורט להלן.

בשורה התחלונה, בחורתי להעדי את גרסאות השוטרים שנכחו באירוע, על פני גרסת הנאשם והעדים מטעמו. מצאתי

את העדויות של דורון ואלהן עקבות, מפורטות במידה נדרשת, זהירות ומדוודות. הן הציגו הגיון פנימי, והשתלבו זו בזו וכן עם תוכנם של דו"חות הפעולה והמודלים שהוגשו.

אין מחלוקת, כי השוטרים הגיעו למקום האירוע בעקבות תלונה על רעש שהיה במקום, כאשר המודיעעה - שכנה המתגוררת בקומה 9 מעל מקום מגוריו של הנאשם, שמעה צעקות ואיומים והזעיקה משטרת (ת/2), מכאן ניתן להסיק כי לא מדובר ברعش מינורי, אלא רעש שהגיע עד לקומות גבהות בסביבה שהצריך הזמןה של המשטרה, ומכאן שהתקיים חשד סביר שהציג את התערבות השוטרים וכניסתם לאיזור מגוריו של הנאשם (אני מקדים את המאוחר ביחס לטענה שהעלתה הסניגורית בהקשר זה). בעקבות פנייתה של המודיעעה למשטרה, הגיעו למקום השוטר דורון והמתנדב אלהן. דורון זכר היטב את האירוע והיעד לפניי כי הגיעו למקום והבחינו בשני אנשים מתעמתים פיזית ביניהם (פרו' מיום 16.4.2021, עמ' 9, ש' 20 - 25), אך ללא תקופה פיזית ביניהם (עמ' 15, ש' 4 - 5). דורון ירד מהניידת, הזזהה כשוטר, ובתגובה רץ הנאשם לעברו בריצה מהירה (עמ' 16, ש' 8 - 9) כשהוא אוחז במברג ומאים להרוג אותו (עמ' 9, ש' 22 - 23). בתגובהו, שלף דורון את אקדחו מבלי לדרכו אותו, וכיוון עבר הנאשם, תוך שהוא קורא לו להניח את המברג על הרצפה. בהמשך העיד דורון, כי בת הזוג של הנאשם, שהייתה לידו, אחזה בו וניסתה למנוע ממנו הגיעו. בשלב מסויים השילק הנאשם את המברג, דורון החיזיר את נשקו לנרתיק, והוא עזoor, אך הנאשם המשיך להתרצע, זרק אבניים לעבר דורון והמשיך לנסות להתקרב אליו (עמ' 13, ש' 2 - 4). אז העיד דורון, כי הבין שלא יוכל להשתלט על הנאשם לבדו והזעיק עזרה. הוайл והנתן המשיך להתקרב אליו, ניסה דורון להשתלט עליו ואף הוציא גז פלפל אך נמנע מלהשתמש בו על מנת שלא לפגוע באנשים שניסו לתפוס את הנאשם (עמ' 17, ש' 6 - 7), אך הנאשם תקף אותו פיזית, התפרק והשתולל, תוך שהוא מתייח באלימות ובעוינות (עמ' 13, ש' 12 - 21; 13 - 22). בהמשך, הגיעו שוטרים נוספים שסייעו לדורון להשתלט על הנאשם והכניסו אותו לנידית המשטרה. דורון הדגיש מספר פעמים בעדותו, כי "האירוע התחל בכך שיצאתי מהניידת והזדהתה איש משטרה, **האירוע ישך החמיר, לא היה איזה מהו באמצע**" (עמ' 12, ש' 24 - 25). לאחר סיום האירוע, דורון ערך חיפוש מחוץ לקרוואן ובתוכו ומצא את המברג שהניף הנאשם במהלך האירוע. צילום המברג ודוח התפיסה הוגש באמצעות ע"ת 2, ליאור מלכה (ת/4-ת/5).

התרשמתי כי דורון מסר גרסה עקבית, עניינית, לכידה והגוניות בנסיבות העניין. ניתן אף לומר, שהעדות הייתה מאופקת, ודורון לא ביקש להעצים את מעשיו של הנאשם שלא לצורך.

המתנדב אלהן הגיעו עם דורון למקום אירוע, אישש את גרטתו של דורון והיעד, כי הגיעו למקום עם נידית משטרה, בעקבות תלונה. כאשר ירדו מהניידת, החל הנאשם להתקרב אליהם, תוך שהוא מחזיק במברג, מקלל את דורון ומאים להרוג אותו (עמ' 22, ש' 1 - 2). בהמשך, העיד כי דורון שלף את נשקו לכיוון הנאשם ו אמר לנiento כי אם ימשיך להתקרב, יאלץ להשתמש בו (שם, ש' 27 - 28) וכי לאחר שהנiento זרק את המברג, החיזיר דורון את נשקו לנרתיק והוציא גז פלפל (שם, עמ' 30 - 31). בהמשך, תיאר כי הנאשם החל לזרוק אבניים לכיוון דורון והרביץ לו באוזן היד והראש (עמ' 24, ש' 9 - 10). אז ניסה דורון לאזוק את הנאשם, ודורון ביקש מהעדי להזעיק כוחות נוספים ולהיכרנו לאיזור, תוך כדי שהוא "חוטף מכות" (עמ' 25, ש' 10 - 11; 15 - 16). חזוק נוספת לכך כי דורון אכן נאבק וקיבל מכות מהמינתן, ניתן למצאו בת/1 (תמונת חבלתו של דורון), בה רואים שפוחוף בצלעות צד ימינו של דורון, אשר מתישב עם עדותם של דורון ואלהן.

מנגד, העיד הנאשם, כי ביום האירוע חג ג' יומ הולדת והיה במצב דכאוני לאחר גירושין. לדבריו, הזמן בקבוק ערך מה楙ולות והחל לשנות מוקדם בבוקר, תוך שביצוע שיפוצים בקרואן. בהמשך העיד, כי "הדבר הבא שאני זוכר זה שmaguiim שוטרים, אני זוכר עליהם שליכם שם ואת היותר אני לא זוכר. הייתי שיכור כלוט לאחר שעשה ארכוה שתתיתי". אני בפוסט טראומה. שם אני לא זוכר מה היה" (עמ' 44, ש' 1 - 3). גם חקירות הנאשם הוגשו לעינוי (ת/3 ו- ת/4) ועודלה מהן, כי הנאשם טוען כי לא זכר את פרטיה האירוע, אך יחד עם זאת זכר את מעשי טרם הגעת השוטרים ולאחר שהתעורר במעצר. בחקירה הנגידית ידע הנאשם לענות בפרטיה פרטיהם על אירועים שהרו טרם הגעת השוטרים, כמו העובדה כי שיפץ את הקראואן (עמ' 43, ש' 31 - 32). לאחר מכןטען הנאשם, כי זכר שהשוטרים הגיעו למקום וכי צעק עליהם שליכם שם, אך את היותר לא זכר (עמ' 44, ש' 1 - 2).

כאמור, הנאשם השתמש מספר פעמים במונח "פוסט טראומה" כשהכוונה היא לכך שבבראו אירעו מספר היתקלויות אלימות עם שוטרים, כשבאחד המקרים, תלונתו נגד השוטרים נמצא מוצדקת, והוא זוכה מן המיוחס לו, תוך שבית המשפט מתח ביקורת נוקבת על התנהלות המשטרה באותו אירוע. בהקשר זה הוגשה הכרעת דין של חבר, כב' השופט פאול שטרק, בת"פ 24610-05-15 מ"י נ' מזרחי (23.10.2017) שהתייחסה לאיורו מיום 11.5.2013 (נ/18). בהקשר זה אפנה בהמשך להתייחסות עדי ההגנה לתשובותיו המוגזמות של הנאשם להימצאותם של השוטרים בקרבתו ובשתח בו הוא מתגורר. יש בכל אלה להסביר, באופן חלקי, את התנהגותו מושלתת הרسن של הנאשם כלפי השוטרים באירוע שנדון לפני.

ובהזרה לעדויות ההגנה. גם בת זוגו של הנאשם, שהייתה עדה לאיורו העידה, כי הגעה לבתו של הנאשם בבוקר האירוע וראתה אותו "שתי קצת הרבה, בקושי מחזיק את עצמו" (עמ' 52, ש' 24 - 25), כאשר היו באותו מקום עוד שלושה חברים של הנאשם. העודה סיפרה, כי אכן אונסם תפסו את הנאשם וניסו להרגיעו משום שהוא שני ולא מייד להירגע (עמ' 58, ש' 3 - 4). בהמשך סיפרה, כי הנאשם צעק וקיליל ו"הוא ממש מליחץ כשהוא צועק. הצעקה שלו מרתעה", והוא ריב בגלל שהוא שני (עמ' 57, ש' 33-30). בהמשך סיפרה, כי הגיעו שני שוטרים לשטח שבו מתגורר הנאשם, ושאלו מה קורה. חברי של הנאשם והיא אמרו לשוטרים כי "הכל בסדר", והם משלטים על הנאשם, אך השוטר דורון החל להתקרב לעברם והדבר הרתיח את הנאשם, שהחל לצעק ולהתעכบน על השוטרים תוך שהוא מתנדנד וכמעט נופל (עמ' 54, ש' 30 - 32). אז לטענתה, שלף דורון נשק גם(Cliffie), עד אשר הגיעו שני שוטרים נוספים ועצרו את הנאשם (עמ' 55, ש' 20-26). כשנשאלה מדוע לטענתה שלפ' דורון נשק(Cliffie), אמרה "גם אני לא הבנתי, אמרתי את זה גם במשטרת. לא הבנתי מה גרם לשוטר לשלוף נשק(Cliffie) מיש מאורב איורו. גם אותי זה הטריד" (עמ' 58, ש' 31 - 32). העודה הכחישה, כי הנאשם תקף את השוטרים והעידה, כי אחז בمبرג מסוים שבאותה עת אספו כלים מהרצפה, וכי "אין סיכוי" שניטה לתקוף את שוטרים, הואיל ובquoide עמד על רגלו, וכי היא חיבקה אותו על מנת שלא ייפול (עמ' 60, ש' 16 - 17).

אחו של הנאשם העיד, כי ביום האירוע, בת זוגו של הנאשם התקשרה אליו ובקשה ממנו להגיע למקום מגוריו של הנאשם משום שהוא שיכור וצועק. האח הגיע למקום, כאשר הוא מבixon בשוטר שרוכן מעל הנאשם עם איזיקים בידיהם כשהנשך של השוטר ביד (עמ' 62, ש' 9 - 12). בהמשך סיפר, כי הגיע כוח משטרתי נוספת למקום, שעזר לדורון להכנס את הנאשם לנידית ש"היה עם הלשון בחוץ, ממלא כל מילים, ממש מצב מחוסר הכרה" (שם, ש' 12 - 13). למעשה עולה, כי העד הגיע לאיורו בסיוםו, ולא היה עד לאיורו התקיפה עצמה. בנוסך, העד זמן מספר פעמים למסור עדות במשטרת ולא התיעצב. יש בכך להצביע את עדותנו. גם דבריו ביחס לכך שאחד השוטרים (כנראה דורון) המשיך

לאחוז בנשך, שעה שהנאשם הוכנע על הרצפה אינה הגיונית ואינה מתישבת עם עדויות דורון ואלחנן.

אשר למצבו של הנאשם בזמן האירוע הובאו הדברים בשם אומרים מפי העדים. בנוסף, הובאו ראיות ביחס למצבו של הנאשם בתחנת המשטרה. בעדותו של החוקר אדם לcker עד תביעה 3, שחקר את הנאשם למחמת האירוע לראשונה (ת/3), סיפר החוקר כי להערכתו, היה קושי לחקור את הנאשם ביום האירוע שכן היה "שיכור מאוד" (פרוי עמ' 32, ש' 6). ההגנה הגישה תעודה חדר מין מיום האירוע, עת הובא הנאשם לחדר מין בבית חולים לביריאות הנפש, כאשר הוגש כי "הנ"ל נמצא בתחום השפעת סמים", "היום שווה בירה ווישן. לא זכר את האירוע", כאשר דבריו וקצב חשבתו איטי (נ/8). זאת ועוד, אין חולק שלא ניתן היה לחקור את הנאשם לאחר שנעצר ביום האירוע עת שהיא בתחנת המשטרה, בשל מצבו, שעה שלא שלט במשען. לראה הוגש הסרטון המתעד את הנאשם מדבר לעצמו כשהוא שכוב על הרצפה ומכנסיו מופשלים (נ/4, נ/6) וכן הוגש מזכרו של אסף מאירי (נ/5) שבו נכתב: "לאחר שהעצור... הובא לתחנה והיה אצל שוטרי הסירות, הגיעו למשרדי הסירות, הבחןתי בעצור כשהוא לא נעליים ורגלו יchapות, שכוב על הרצפה על גבו כאשר מכנסיו מופשלים עד לברכיו והוא ממילא לעצמו דברים כאשר הוא מסתכל אל התקרה במסדר, ניסיתי לתקשר עם החשוד ולשוחח עימו ללא כל תגובה מצדקו". מר מאירי ציין כי בשל מצב הדברים בחר ל汰עם במצלמתו.

מסקנות

מצד אחד, דברי השוטרים משתלים זה זהה, ללא כל חשש גלי כי רצוי להפليل את הנאשם או להציגו בייחוס מעשים לנאים. גרסותיהם לא היו מתואמות, וניכר שככל אחד מהם תיאר את האירוע מזוויות ראייתו הייחודית. דורון סיפר את אירוע באופן לכיד והגיוני, כמו שהוא הגורם שהתעמת באופן ישיר וחזיתי עם הנאשם, בעוד שניכר היה מעדותו של אלחנן, כי התקשה לתקן באירוע במהלך, לא סייע פיזית לדורון, ועל כן נתקבש על-ידו להזעיק כוחות סיוע ולהכוונים למקום. בהקשר זה אפנה לעדות דורון, לפיה אלחנן התקשה לסייע לו (פרוי עמ' 10, ש' 2 - 3), ולדברי אלחנן, כי התקשה לתקן במהלך מהירות מאחר שנשא עליו "נשך ארוך" (פרוי עמ' 23, ש' 27 - 28), דבר המלמד על רמת מיומנות נמוכה יותר מאשר שוטר סדיר, כנראה בשל היותו מתנדב.

דברי הנאשם בהודעתו ובעדותו אינם יכולים לשמש בסיס מוצק לקביעת מצאים, שכן הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, כפי שיפורט בהמשך, ולטענתו, לא זכר את האירוע המიיחס לו בכתב האישום. בשתי ההזדמנויות בהן נמסרה גרסתו של הנאשם, לא זכר הנאשם פרטים רבים. בהודעתו השנייה במשטרה (ת/4) אמר הנאשם כי היה "שיכור כלוט" וכן לא זכר את הדברים, ו"אם כן [פגע במשהו] אני מצטער אם פגעתי במשהו, אני מבקש סליחה" (שם, ש' 23).

ויצא, אפוא, כי אל מול גרסותיהם הפוזיטיביות של השוטרים שיכלו להצביע על מעשיו של הנאשם, אחד לאחר, לנאים עצמו לא הייתה גרסה פוזיטיבית ממשו לגוף של האירוע, מלבד התחושה גורפת. בכך אין די לסתור את גרסת השוטרים. מעבר לכך, בעדות בת זוגו של הנאשם, יהלום, ניתן למצוא חיזוקים לעדויות השוטרים, לעניין תוקפנותו של הנאשם, כאשר לדבריה שלה צריך היה לרשנו, כי התעכban בשל נוכחות השוטרים.

מאוותן סיבות, ובשל ההסברים הגיוניים ששמעתי מידי התביעה, המתישבים עם צילום החבלה של השוטר, ואף עם

חבלותיו של הנאשם, לא מצאתו כי הנאשם הותקף ע"י השוטרים הן באירוע והן בתחנה, אלא חבלותיו נבעו מהתנהגותו הפרועה שהקשתה על מעצרו בשטח, עד הכנעתו והכנסתו לנידת, ובהמשך, בעקבות התנהגותו בנידת ובתחנת המשטרה.

מайдך סברתי, כי קשה להסתמך על עדותה של יהלום בכל הנוגע להתנהלות השוטרים, שכן חלקים ניכרים מעדותה אינה מתיחסים עם עדויות השוטרים, ומעבר לכך, אין בהם היגיון פנימי. כך למשל, איני מקבל את טענותה, כי השוטר דורון כיוון אליה אקדח כשהיא צמודה לנายนם. הדברים נסתרים הן מדבריו של דורון והן מדבריו של אלחנן. לא רק שלילית הנשך הייתה בתגובה לכך שהנאשם רץ לעבר דורון עם מברג بيדו תוך שזה צועק ומאיים, אלא שמייד כשהabin הנายน שדורון מכון לעברו נשך, זרק את המברג, ובתגובה החזיר דורון את הנשך לנרתיק וניסה להשתלט על הנאשם בקושי רב, תוך מאבק פיזי עמו. במהלך זה, שלף דורון גז פלפל, אך גם בו לא השתמש, מחשש לפגיעה בסובבים את הנאשם - טענה שלא נסתרה ע"י ההגנה. כשנשאלה העדה מדוע לדעתה כיון אליה השוטר נשך, לא ידעה לענות באופן ענייני, והדבר מפחית מאמינות גרסתה.

לענין גרסת האח - אין מחלוקת שהאח לא נכח בתחילת האירוע, אלא רק בשלב השתלטות שוטרי התגבורת שהגיעו למקום, וכן תרומתו להבנת האירוע מינורית, אם בכלל רלבנטית.

סיכום של דבר הוא, שאני מאשר גרסת השוטרים לאופן התרחשויות האירוע.

טענות ההגנה

סיג השכבות

כאמור, טענת הסנגוריית, כי עומדת לזכותו של הנאשם הגנת השכבות החלקית, וזאת בהינתן מצב השכבות בו היה מצוי, המעלה ספק באשר לשאלת התגבשות היסוד הנפשי מסווג כונה לביצוע העבירות המיוחסות לו. לטענה, הנאשם לא גיבש את הכוונה הדורשיה לביצוע העבירות המיוחסות בשל היותו שיכור, והוא הפנה לעדויות השוטרים ולמסמכים רפואיים המלמדים על מצבו של הנאשם בזמן ביצוע העבירות. טיעון זה סמוכה הסנגוריית על פסק הדין ברע"פ 6382/11 קדריה נ' מ"י (יום 09.06.2013) (عنין קדריה).

סעיף 34ט לחוק העונשין מורה כך:

- "(א) לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה במצב של שכבות שנגירה מה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מודיעו.
(ב) עשה אדם מעשה במצב של שכבות והוא גرم במצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומידעת, רואים אותו כמו שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או

בأدישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.

(ג) גרם אדם למצוב השכירות כדי לעبور בו את העבירה, רואים אותו כמו שעבר אותה במחשבה פלילת אם היא עבירה של התנהגות, או בכוונה אם היא מותנית גם בתוצאה.

(ד) בסעיף זה, "מצוב של שכירות" - מצוב שבו נמצא אדם בהשפעת חומר אלכוהולי, סם מסוכן או גורם מסכם אחר, ועקב כך הוא היה חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה.

(ה) סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) חלים גם על מי שלא היה חסר יכולת כאמור בסעיף קטן (ד), אך עקב שכירות חלקית לא היה מודע, בשעת מעשה, לפרט מפרט העבירה".

הגנת השכירות החקיקת נלמדת במסעיפים 34(ט)(ב) וסעיף 34(ט)(ה) לחוק העונשין. בכלל, לצורך הוכחת סיג השכירות החקיקת, נדרש נאשם למלא אחר שלושה תנאים מצטברים: האחד, כי היה "מצוב של שכירות"; השני, חוסר מודעות של מבצע העבירה לפרט מפרט העבירה; והשלישי, כי ישנו קשר סיבתי בין השפעת החומר האלכוהולי לבין חוסר מודעותו של הנאשם (ע"פ 17/2020 **מכניצקי נ' מ'** (מיום 26.11.2018) פס' 35). כידוע, חוק העונשין מתווה חזקה ולפיה חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סיג לאחריות פלילת, ומכך נטול ההוכחה רובץ על כתפי ההגנה להוכיח את תחולת הסיג בעניינו.

במרוצת השנים עמדה הפסיקה על האינדיקציות הראיות שבעיטין "קבוע", כי נאשם מצוי היה במצב שכירות. נפסק כי עדויות לגבי כמות האלכוהול ששתה הנאשם אzo לגבי סימני שכירות בנאשם; עדויות מומחים לגבי מצב שכירותו של הנאשם על פי בדיקת דמו ונתחנו האישים; פעולות שביצע הנאשם והצරות שהובילו במהלך האירוע ובஸמוך לפניו ולאחורי; זכרונו של הנאשם את הפרטים הנוגעים לביצוע העבירה" (ע"פ 10/2017 **גאנ' מ'** (1.12.11), פס' 13). לצד זאת, הובהר כי הרף הנדרש לצורך הוכחת מצב שכירות הוא רף "גובה עד אין גובה" (ענין ד'אן, פס' 14).

මכלול העדויות והראיות שהובאו לעיל הגעתו לכל מסקנה, כי הנאשם אכן היה במצב של "שכירות חלקית". הדברים נלמדים הן בדבריו שלו, ביחס לצריכת אלכוהול מרובה באותו בוקר "על בטן ריקה", וכן על סמרק דברי בת זוגו יהלום לגבי מצבו. מעבר לכך עמדתי לעיל על התרשומות החזוקרים והשוטרים בתחנה מהתנהגותו של הנאשם בתחנה ובדרכו אליה, וזה אף תועדה בסרטון, והנ帀ם אף נשלח למיעון פסיכיאטרי שם שייערו הרופאים, כי אכן היה תחת השפעת סמים. מצבו היה רעוע עד כדי כך, שלא ניתן היה לתקשר עמו ביממה הראשונה, מיד בסמוך לאיורו, ولكن נחקר לראשונה, רק כעבור יממה.

יצוין, כי ב"כ המאשימה בסיכוןיה, סקרה שלא ניתן לייחס לנ帀ם מצב של שכירות ولو "שכירות חלקית", נוכח העובדה כי תשוביותיו היו מגמתיות, ולמרבה הפליאה לא זכר את האירוע עצמו, אלא את שairע לפניו ולאחריו. דברים אלו אינם נעדרי יסוד, ואולם הרושם הוא, שהתנהגותו של הנאשם לכל אורך האירוע הייתה נתולת רسن ונטולת שיפוט. כך למשל, אין מחלוקת כי בשל עצמת צעקותו של הנאשם שנשמעו למרחוק, ועד לקומה התשיעית של שכנותו, הוזעקה המשטרה לכתחילה. בהמשך, גם זוגתו של הנאשם וגם השוטר דורון הטרשמוני, כי מרגע שראה הנאשם את השוטרים "בשתחו", אייבד שליטה והתנהג כפי שהתנהג. לא רק שניתן לייחס התנהגות זו ל"שכירות חלקית", אלא גם לטענתו הנ帀ם בדבר "פוסט טראומה" ממנה הוא סובל בשל מגשיו הלא מוצלחים הקודמים עם שוטרים, שלגביהם הובאה ראייה בדמות

ההחלטה היזמי שיצאה תחת ידו של חברו, כב' השופט שטרק. לטעמי, שילוב הטעמים גם יחד, יכול לתת הסבר להתנהגותו המסוכנת והפראית של הנאשם. זאת ועוד, בהודעתו השנייה (ת/4) התנהג הנאשם בצורה מתורבתת ומתונה וגם דבריו משקפים זאת, והוא היה מוכן להוכיח על חטא על מעשים, גם אם לא זכר אותם (ש' 23). לטעמי, דברים אלו אונטיים ומשקפים את "התפוחות" הנאשם, יומיים לאחר המעשה, מהמצב התודעתי המעורפל בו היה שרוי בעת המעשה.

בנסיבות אלו, אני מקבל את טענת השכירות החקיקית, ובהתאם להוראות חוק העונשין עליו עמדתי לעיל קובע, כי לא ניתן ליחס לנאים את הכוונה הפלילית הנדרשת בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות או בניסיון לעבור עבריה זו, כמו גם בעבירה של הפרעה לשוטר ובעבירה איומיים. תחת זאת, ניתן להרשע את הנאשם בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר, שתי עבירות של תקיפת שוטר, ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירות שאינן דורשות כוונה מיוחדת. וכן אני מורה.

הגנה מן הצד

זכור, הנאשם טען, כי בעניינו יש להורות על ביטול כתוב האישום, וזאת מטעמי צדק, שכן טוען כי הוא הופלה לרעה ביחס לשוטרים שלא הוועדו לדין, חרף האליםות שנקטו כלפיו, לטענותו.

בסיכון טענה הסניגורית, כי מ"ש סקרה את תיק החקירה מבלי לברר לעומק את תלונתו של הנאשם. המאשימה טענה, כי מ"ש סקרה את התקיק לאחר עיון בחומר הראיות ובמכלול נתוני התקיק.

כאמור, ביום 25.5.2021, העידה לפניי ע"ד עדי ולנרטן - פרקליטה במ"ש ביחס לנسبות סגירת התקיק במ"ש. ע"ד ולנרטן העידה, כי חומר החקירה בעניינו של הנאשם הועבר לידי מ"ש שנתיים לאחר האירוע - ביום 24.5.2018. ביום 26.6.2018 נשלחה לנאים הודעה על אי פתיחת חקירה פלילית (נ/9). ע"ד ולנרטן סירה, שכפי שעלה ביחס החקירה, הנאשם לא התalon במשטרה, אלא הסגנור שייצג אותו בהליך מעצר הימים, הוא שהעלה טענה ביחס לאלימות משטרתית כלפי הנאשם, וביקש להפנות את התלונה למ"ש. אלא שהפרקליטות העבירה למ"ש את התלונה לאחר שנתיים מיום האירוע. ע"ד ולנרטן העידה, כי לאחר בחינת התקיק, הוחלט שלא לפתח בחקירה מסוימת שלמעשה הנאשם לא התalon על אלימות, לא היה נמצא נילון, ולכן לא קמה תשתיית ראייתית לתלונה. מכאן, הוחלט שלא לפתח בחקירה, שכן מדובר באירוע שבו ההליך הפלילי אינו המסדר המתאים לבירורו (עמ' 70, ש' 15 - 17). כאשר נשאלת האם בבחינת התקיק עמד לפניי כל חומר החקירה, כולל המסמכים הרפואיים והסרטן (נ/4) שהיבנה בחיבור, והסבירה כי החבלות שצויינו במסמכים הרפואיים תואמות לעדויות השוטרים. כך למשל, החבלות בפניו של הנאשם תואמות לתיאור של השוטר رس"ר דאהש קשוק בדו"ח הפעולה (נ/3) את מעשיו של הנאשם "במהלך הנסעה לכיוון התחנה אותו עוצר כל הזמן דפק את הראש שלו בפלסטייק השkopf של התא..... הושבנו אותו בכיס ואעבנו אותו, הוא נפל לצד ימין ופגע עם הראש לשולחן דבר שגרם לפציעתו בגבה הימנית מעל העין ועוד פצע ליד עין ימין. כמו כן, יש במצב בלוטות נפוחות עקב לכך שדק את הראש שלו מוקדם בתא עצורים". رس"ר קשוק חזר על דברים אלה גם בחקרתו לפניי, ואני סבור כי הלק הרוח של הנאשם כפי שמתואר בכתב האישום, יכול להסביר התנהגות זו ואת סימני החבלה. אך יש להוסיף, כפי שכבר קבעתי, לעיל כי הנאשם השתולל על הקruk זרועת האבני, עד אשר הגיעו שוטרים נוספים והעלו אותו לנידת, דבר שעשוי להסביר את החבלות שתועדו במסמכים הרפואיים (עמ' 10, ש' 21 -

עדותה של עו"ד וולנરמן הייתה מkazaעת והתייחסה בפירות לנטיות סגירת התקיק. מן האמור עולה, כי החלטת מח"ש שלא לפתח בחקירה פלילית נגד השוטרים, התקבלה לאחר בדיקה שנעשתה, אשר כללה עיון בחומר הראיות ובמכלול החומר שהגיע לידיה, ولكن היא עומדת בבחן הסבירות, ואין בה פגם.

הסגוריית אף טענה כי הוואיל ועו"ד וולנרמן הזמנוה עדת הגנה, אסור היה עליה ליצור קשר עם המאשימה כפי שהעידה לפניה. טענה זו נדחתה בזמן אמת בהחלטה מיום 25.5.2021 (עמ' 68, ש' 21-17), על כן היא נדחתת.

שליפת הנשך

הסגוריית טענה, כי דורון פעל בניגוד פקודת המטה הארץ "שימוש בכלי ירייה" מיום 6.2.2014 (הוגשה נ/1), כאשר שלף את נשקו לעבר הנאשם ובת זוגו. אני סבור כי יש לדוחות את טענה.

ראשית, העבירות המיוחסות לנאים הן עבירות מסווג פשע בהתאם לסעיף 2א(1) לפקודה. כאשר, מעשיו של הנאשם כלפי דורון, שהוא מתקרוב אליו במהלך תוק הנפת מברג בידו ומאים על חייו וחוי משפחתו, עונים על ההגדרה "...סיכון בצורה ממשית את חייו או את שלמות גופו של אדם" [נ/1, סעיף 2א(1)].

שנית, אני סבור כי בנסיבות העניין, לא הייתה דרך למנוע מן הנאשם לחודל ממעשיו, זאת בפרט כאשר דורון פעל למשה בלבד מול הנאשם, הוואיל ואלהן המתנדב התקשה לסייע לו בזמן אמת. דורון העיד, כי לא דרך את נשקו ולא הייתה לו דרך להזהיר את הנאשם, "מכיוון שהיתה כוונת פגעה, הטווח היה מצומצם, אני לא רואה דרך אחרת" (עמ' 20, ש' 16 - 17). מיד בתום זריקת המברג, דורון החזר את נשקו לנרתיק, ואף העיד כי לא השתמש בגז פלפל, מחשש לפגעה באחרים .

לאור האמור, אני סבור כי בנסיבות העניין, דורון פעל בהתאם להנחייה ולא חריג מסמכותו לשימוש בנשך, לפיכך אני דוחה את הטענה.

כניתה שלא בסמכות

הסגוריית טענה, כי כניסה של השוטרים לשטח הפרטי של הנאשם נעשתה בחוסר סמכות. אלא, שכפי שפורט לעיל, השוטרים הגיעו למקום בעקבות תלונה על רעש, והמודיעה אף הובילה אותם למקום האירוע בטלפון (עמ' 9, ש' 17 - 18). כאשר הגיעו למקום, דורון העיד כי הבחן בשני אנשים מתעמתים בכניסה לקרואן "היה אקט פיזי אחד ניסה לתפוס את השני ולמנוע יציאתו מהקרואן" (עמ' 15, ש' 20-16). בנוסף בת זוגו של הנאשם העידה כי הנאשם צעק וקיל (עמ' 57, ש' 33-30). לאחר מכן, כאמור, דורון הציג עצמו כשוטר והairoע הסלים. על כן, אין לי אלא לדוחות את

סוף דבר

אני מחייב לזכות את הנאשם מעבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות חמירות, משתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות חמירות, מעבירה של הפרעה לשוטר ומעבירת איזומים. תחת זאת מצאתי להרשיעו בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר, בשתי עבירות של תקיפת שוטר, ובעבירה של תקיפה הנגרמת חבלה של ממש כפי שפורט לעיל.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ז تمוז תשפ"א, 06 يول 2021, במעמד הצדדים.